

[Kryger.]

derfor er det med meget stor interesse og vagtsomhed, vi nu vil følge denne omplacering, hvorved arbejdsanvisningskontorerne egentlig bliver et af hovedleddene i dette arbejde.

(Kort bemærkning).

Rager: Jeg vil blot sige til det ærede medlem hr. Kryger, at loven ikke på noget punkt vil tage ansvar eller myndighed fra hjemmene. Den byder de unge mennesker — iøvrigt også hjemmene, hvis de måtte ønske det — en neutral og uvildig vejledning på de områder, hvor de måtte ønske at få råd. Det ærede medlem må vide, at der overhovedet ikke er noget tvangsmoment i denne lov, og hvis han har troet det, har han taget fejl.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—9 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Den følgende sag på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første behandling af forslag til lov om dyrs anvendelse ved biologisk forskning og sygdomsbekæmpelse.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 601).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Det foreliggende forslag til lov om dyrs anvendelse ved biologisk forskning og sygdomsbekæmpelse er nu blevet vedtaget i landstinget.

De gældende regler om dette emne findes i lov nr. 43 af 13. marts 1891 om vivisektioner og er således nu over 60 år gamle.

Allerede i 1927 blev der rejst spørgsmål om ændring af denne lov, og der blev af justitsministeriet nedsat et udvalg til overvejelse heraf. Et flertal indenfor udvalget, hvis indstilling blev tiltrådt af justitsmini-

steriet, anså den gældende lovs bestemmelser for at være tilstrækkelig effektive og stillede blot forslag om yderligere kontrolforanstaltninger, der blev gennemført af justitsministeriet ved bekendtgørelse af 27. april 1929. Ved denne blev det pålagt forsøgslederne hvert år til et af justitsministeriet nedsat tilsynsførende udvalg at indsende den over forsøgene i det forløbne år førte journal, ligesom der ved de af justitsministeriet meddelte vivisektionstilladelser blev fastsat en tidsgrænse for tilladelsernes gyldighed, i reglen 5 år. Et mindretal indenfor udvalget, nemlig dyrebesskyttelsesforeningernes repræsentant, havde foreslået, at lovens område udvidedes til at omfatte alle hvirveldyr, og at bestemmelserne om bedøvelse under forsøgene og affivelse efter bedøvelsen skærpedes.

Under behandlingen af forslaget til lov nr. 256 af 27. maj 1950 om værn for dyr modtog det af landstinget nedsatte udvalg angående dette lovforslag forskellige henvendelser om ændringer i vivisektionslovens regler, og der var i udvalget enighed om, at disse regler burde tages op til revision. Også under folketingets behandling af det nævnte lovforslag blev der givet udtryk for ønske om overvejelse af ændringer i vivisektionslovgivningen, og justitsministeriet nedsatte herefter i december 1950 et sagkyndigt udvalg til undersøgelse af disse spørgsmål.

Udvalget omfattede repræsentanter for landbohøjskolen, det veterinære sundhedsråd, det lægevidenskabelige fakultet ved Københavns universitet, den almindelige danske lægeforening, det landøkonomiske forsøgslaboratorium og justitsministeriet. Endvidere var dyrebesskyttelsesforeningerne repræsenteret.

Dyreværnsforeningen Kampen mod Vivisektionen, som ikke anså sine interesser for varetaget gennem denne repræsentant, har overfor det samlede udvalg haft lejlighed til at redegøre for foreningens synspunkter og at forelægge et af foreningen udarbejdet lovforslag, der sammen med en redegørelse fra foreningens formand blev optaget som bilag til den af udvalget afgivne betænkning.

Det foreliggende lovforslag er i det væsentlige ligelydende med det udkast, som det nævnte udvalg udarbejdede.

På to punkter har udvalget delt sig i et flertal og et mindretal. Justitsministeriets,